

A

1265

—

vii.

—

1963

FOTO
NR

AZ VITEZ TURI
GIÖRGI HALALA-
ROL ...

DEBRECEN, É. NY. N. 6 lev.

SzK I. 339.

Lh.: MTAK - RM I. 4° 208.

228

Füri György halála.

Jegyei. Szabolcs nem említi.

AZ VITEZ TVRI
GIÖRGI HALALAROL; AZ NO-
raia : Laknak vala Regente.

ERTelen veszedelém reank szálla,
Mert el essek tülünk az föld olalma,
Vitez TuriGiörginek hog lön halala,
Kit mind az egez köfseg meg sirata.

Ennek oka len Kiraly ű fölsege, V. tuc az nagy fi-
zeretlensege, Az vitezöknek meg nem fizetese, Kiert
rairunk hatalmas ellensege.

Vrak ez maradek földön kik-laktok, Magatokban
ezt iol meg gondolnatok, Feldetöket hog ti olalmaz-
natok, Poganoknak rontani ne hadnatok.

Törököknek dihesseget lattiarok, Szegeni nepet
rabolni iol halliatok, Vitezöknek fizetni nem akartok,
Kikkel az föld nepet olalmaznatok.

Im körniülünk szellel mind az vegegben, Peczen
lakban koppanbā az Szigetben, Bersönczeben legeld-
ben az többiben, Mind ieles Törökök laknak ezökben.

Ezök mindenkoron szep szörrel vannak, Mert fizet-
esök nekik meg adarnak, Az Török Csaszarnak hiven
szolgálnak, Es az houa mönnek vigan niargálnak.

Keues erő nem eleg enni ellen, Söt az keues nepis
mind fizetetlen, Azert leznek giakorta szerenczielen,
Az mint hinnen történek ez regitlen.

Ez egy

M. ACADEMIA
KÖNYVTÁRA

339

2 Ez egy ember vala csak mar elöttünk, Isten vtan á
kiben remenlöttünk, De nem soka lelete mi kösöt-
tünk, Mert halalat nem szaga mi eröttünk.

Azt iol lattak Törökök országunkba, Hogy igen
bízunk az mi hadnagiunkba, Isten vtan cziak ű volt
oltalomba, Hozza fokható nincz Magyar országba.

Sok fele fortelt ebbe gondolanak, Kiuel az io vi-
tezek arthannak, Hogy érdmet ernek ű halalanak,
Aldosznak erre az nagy allanak.

Először kopia törni iuuenek, Vtköszetben sokan ott
el veszenek, Vk akkoron semmit ot sem nierenek, Szeg-
győnökre megent haza menenek.

Masotboris megent elszue giulenek, Tettetek azt
hogy itköszni iuuenek, Kiről vitez Turinak iszenenek,
De mas felől rablani készülenek.

Készülenek vitezök itközetre, Feienkent sebős ko-
pia törésre, Vitez Turi Gidrgy iuue ki kösükben, Vi-
teziuel az el vegezőt heliben.

Vigan lakik Turi az vitesökkel, Köszeni az bort
raiók szeretettel, Mikor szembe megünk az ellensegel,
Adgia Isten iariunk io szerenczieuel.

De hog az Törökök igen kesenek, Vk mikent czia-
lardok el nem iuuenek, kiul valok megent haza me-
nenek, Kiki mind ű vrakkal el menenek.

Ezt hogy hallak Törökök az vegegben, Hogy vi-
tebek vannak haza menesben, Es kik marattak meg az
vitezükben, Indulanak bizuan űk nag vrültökben.

Elöl

Elöl iarot rablani bocziaranak, Vgy mind három
szazan talaltaranak, Kik kapornak fele igen rablanak, 3
Derek erd az lesben maradanak.

Rablo Törökre mikor talalanak, Azok giorfan ha-
tat hamar adanak, Sok rabokat ottmeg szabaditanak,
Nierelegel igdn seppel iaranak.

Erülenek segeni rabok hog larak, Turi Gidrginek
hog az szauat meg hallak, Az Vr Istent vk segetsegül
hiuak, Hog az ellensegöt űk meg birhassak.

Bizattia igdn az segen rabokat, Ne fellietök ime
az poganokat, Nekünk adgia meg ma Isten azokat, Es
meg rontia mind az ű hatalmokat.

Az derek erőre mikoron iuta, Szantalan niomorult
rabokat lara, Kire nelsue nagy keseruessen sira, Es il-
szokat az Istenhöz tamaszra.

Vram Vram seregöknek Istene, Meg haraguttal
az te nepeidre, Tekenczi mostan ez niomorult nem-
szetre, Es fordiczi haragodat kögielömrre.

Ezök hamast ellenöd verkösztenek, De ismetlen te
hozzad űk meg ternek, Bűneinkről tegöd meg engez-
telnek, Kenidrüli raitok hog elne veszenek.

En eröttök nem szanom eletömet, Ki ontani mai
napon verömet, Le raglani segenidkert testömet, E-
röttök kösükben visöm feiemet.

Cziak te vag vram az en batorlagom, Az ellenseg
ellen az en paisom, Ha keuesen vagiok te benned bi-
zom, Hog az te neuedben űket meg biröm.

A ij

Ha

4 Ha pedig el vegeződ akarod, Hog az en feiemek
köztök marasztod, Legien vram az te szent akarod,
De feienkent őket azert el veztd.

^{gialoga}
Az ~~louas~~ mint louas legent tezők, Az louasbol
fü embört en emelők, Cziak hog io fiaim embörköd-
gietők, Velem őszue feienkent itközzetők.

Nagy fel szoual űk Iesust kialtanak, Feienkent az
Törökre rohananak, Cziuda nag viadalt velők tartan-
nak, De vegre miattok meg rontatanak.

Har im minden felől nagy sietsege, Szantalan Török
rők törtenezősege, Valohoua ember nezhete szeme-
uel, Minden felől rakua az elenlege.

Io louokat kezdek alattok vagni, Mert mas kep-
pen űk nem tudnak artani, Sok io louak kezdenek se-
bösödni, Viadalban sokangialoga esni.

Vitez Giörgi Deak emberkődik vala, Ki az har-
czongialoga esőt vala, Vitez modra mind halalik vit
vala, Kit er vala nem sokat elhet vala.

Sőt az vris gialoga esőt vala, Giörgi Deak louaba
űközüt vala, Nagy sebes loual ű el eset vala, Szegeni
Giörgy Deak louat kapra vala.

Igen siet fel űlni de nem lehet, Mert az ellenseg
minden felől siet, Vida mondgia vram vlli föl ha le-
het, Az gallernal fogua hűsza mint lehet.

Az fel laba immar kengielbe vala, Hogy az ellen-
seg vter erre vala, Nag sok pogan mind kőrnüül vörte
vala, Hog meg adna magat vgy kerik vala.

Ebek

Ebek engöm porason nem hordoztok, Egyk hily-
ről masikra nem hurczoltok, Azt ti soha meg cziak se
gondolliatok, Ebek engem vag kinek alitorok.

Ottan ő verős pallosat ragada, Ennehaniat csak
giorfan le cziapdosa, Valamödig vnnön magat bir-
hata, Mind halagig vitez modra vit vala.

De megis az mig eriet birbata, Cziuda erős via-
dalt velők tartta, Vala hog kit köszettők talál vala, V-
gyan ottan cziak kettő szakad vala.

Sok Török fü louakat le vag vala, Kit az Törökök
igen bannak vala, De meg őlni meg sem akariak vala,
Ha eleuenön meg fokhattiak vala.

Mert csak az labait sebesitik vala, Es cziak az inat
öklöldözik vala, Hogy el esnek azert mielik vala, Az
földen vter hog meg niomtak volna.

De nam az io vitez magat gondola, Az egik kesze-
be fegiueret foga, Az masikkal az sisakot meg olda,
Kez meg halni feieből elki rassa.

Mind halalig cziak Iesust kialt vala, Az ellensegöt
igen vagia vala, Sokat kőrnüle le hüllator vala, Az
hitelesen vak merő poganokba.

Lőn az viadalalso orozlannal, Vgyan ottan az ki
folio paraknal, Veszedelme törtene ott az farnal, Igy
feie veretek ott az fűs fanal.

Nag örömmel Törökök meg terenek, Örömdökben
az vegekben lüterenek, Cziuda nagy vigasagot mi-
uelenek, Hog illi draga feiet el vihettének.

A iij

De

De meg übenőkis lokan ohitottak, Vitez Iuri
Giörgiöt oli igen bantak, Mert ala-faiok alab zallos
foknak, Mar az vran az Török deliaknak.

Soknak ű eltebe kenieret ador, Mashoz kerni köszü-
lök nem bocziator, Sokzor vitezuel velök itközöt, De
mindenkor azért nekik több iutor.

Kapa feiet Bek az portara küldé, Csaszart üle igen
io neuön veue, Meg boczassa felseged azt izene, Hog
az gonoz szerenczte ig engede.

Mert ha eleuönök fok harram volna, Eletömmel in-
kab akarram volna, Felsegödnél kedued talaltam vol-
na, Felsegöd tömlöcziet illette volna.

De mind halalig magat meg nem ada, Az vitezek-
ben olli nagy kart töt vala, Io louakat alattok le vag
vala, Sokat körnidle el hullator vala.

Ezt latuan vitezök el remülenek, Az Törökök köz-
ze elögiödenek, Cziak keuesen küzzülök elmenenek,
Mert többire inkab mind ott vezenek.

Vezze vitez Balasko Vincze deak, Bacz mögieit e-
leuönök el fogak, Io adoni Balint vitez Giörgy deak,
Sok io legeni fok io vitez katonak.

Az kik közzölök el szalat hatanak, Cziuda nag sze-
renczien ükis iaranak, Sok io sebes louat vizza hoz-
nak, Es többire mind sebössék valanak.

Vitez Lengiel Istuan el zalat vala, Kiaz vr mellel
igen szolgalt vala, Vitezseget nem kiczint miuelt va-
la, Kit sok iambor vitez ember lat vala.

Vilaki

Vilaki Sebestien közzülök véze, Iollehet az derek
harczra nem ere, Mert vraba talala az Törökre, Fo-
glia esek ű iskemeni sebökbe.

Sinak renak varasbeli aszsoniok, Kiknek oda ma-
rada az vrok, Nagy fel szoual űk cziak iait kialtanak,
Vrokert az keserues aszsoniok.

Az varashoz vitezek ha iutanak, Mindniaian űk
raita zomorodanak, Minden rönbeliek igen siranak,
Az Istenhöz cziak fel fohazkodanak.

Hir lön ebben im az tiztös aszsonnak, Hogy halala
törtent vitez vranak, Ada ottan magat olli nagy ba-
natnak, Mind holtaig valo nagy siralomnak.

Sirastul ű nem akara meg sünni, Ha lehetne ű is
kez volna halni, V vele mind egiüt el temet közni,
Hogy sem immar ez vilag szerent elni.

Fiai szep leania sirnak vala, Keserues köniueket
hullatnak vala, Oh mi edes atciak azt mondgiak va-
la, Hogy hagial el minket hamar aruaua.

Iob hog mi elöször meg holtunk volna, Hogy sem
halalodat mi értük volna, Isten minket elötter el vit
volna, Es tegödet soka eltöt volna.

Ezön keppen szeretö io szolgai, Kezdek mind se-
ienkent vret siratni, Bizot barati rola emleközni, Erte
keserues köniueket hullatni.

Az kiket giermök segeköb fel tartot, Es sok fele
szerencziéken hordozöt, Es ű velök sok dolgokban sor-
godot, V hosziok io hirt io neuet ador.

Ezö-

8 Ezek czuda nag' iralt teznek vala, Sem eiel sem nap
nal nem zünnek vala, Azert immar iutanak budosoba,
Mert el eset feidknek koronaia.

Varasbeliekis mind vg' siratriak, Es feienkent nagy
fel szoual iaigattiak, Mert szegeniek ezt bizonnial iol
tuttak, Hog' io hiret immaran csak ohaittiak.

Körniül valo kössegis mind sirattia, Valaki kösöd-
lek szauokat hallia, Minden ember Turi Giörgiet ki-
altia, Kiczin erég mind egy arant ohaittia.

Vitez öcciei oda giültek vala, Kiker Isten vran elő
vdt vala, Vitez battiokat vg' kesergik vala, T ester ti-
ztssegel temettek vala.

Kar lön vitez mast itt neköd meg halmód, Mert sa-
lasag azt bizonnial meg banod, Vag' az hog' az földet
te puztan hagiód, Vag' az hog' az adót nekik meg adod.

Ha ezöket nem miuelöd el rontnak, Kegidlenül
teged mindel puztitnak, Nagy sok rabot te belöled ki
hordnak, Es nag' sörtelenul mind el rabolnak.

Nincz az ellenségnek markitül felni, Isten vran
ninczen kitül tartani, Az egy embert kel vala oltal-
masni. Ha ott meg akarnak vala maradni.

Az Kanisa vizen altal nem iuttek, Vitez Turi Gi-
örgitul oli igen feltek, De meg sör az neuetülis retteg-
tek, Illien bizuan czielekedni nem mertek.

Adna Isten illi kapitánt kezingben, De en ketelke-
dem felele ebben, Es az Isten cziaak ü valaszar ebben,
V ad feiedelmet az mi földönkben.

Keuelifeg

Keuelifeg ü benne semmi nem vala, Isteni szolgala-
tra gongya vala, Gond viföld es iozan ember vala,
Minden dolgaba alharatos vala.

Az feiedelmnek kedueben vala, Az ü kepet ky
niomtattata vala, Sok fü nepnek ismeretiben vala,
Vitez es Magyar modra törmet vala.

Tiztös öreg es vastag ember vala, Ideienek szinten
lobiaban vala, Vitezi feieben szep kerzöm vala, Min-
den nemü iozag ü benne vala.

Sokat szolgált az niomorult Orzagnak, Rontoia
volt az hitetlen pogannak, Nagy hire volt regön az
Huniadinak, Nalanal iobbat akkor nem tartottak.

De az idötül fogua Magyaroknak, Nem volt hi-
röbs az ü maradékiba, Mert hire volt ennek sok Or-
zagokba, Io szerenczies volt minden dolgaiba.

Meressege cziudalatos nagy vala, Keues erduel so-
kat meg ver vala, Mert Isten az ü batorlaga vala, Ki-
uel ü nagy hadat meg kezd vala.

Ettödeuön hogy az Budai Basa, Palorat hogy nag'
erduel meg szalla, Nagy sok ideig erőssen vitata, Eiel
nappal erőssen ostrom lata.

Az szerenczie Basanak nem szolgala, lollehet az ha-
zar meg törte vala, V falait földig rontatta vala, De
alola el pironkodot vala.

Cziudanak tecczik az feiedelmnek, Az vranna va-
lo fü fü legennek, Azert közdni mint io hiueinek,
Zolgalattiat az vitez Tury Giörgynek.

B

Cziuda

2
Cziuda nagy neuet akkoris vör vala, Az Kiraly
meg aiandekozta vala, Pohar zekit nekie atta vala,
Es nagy diczeretör raita tör vala.

Feiervari Törökök nem niukhatnak, Nag' giakor-
ta czatazniki szaladnak, Az Kiraly tabora fele tart-
nak, Nem egiebert hogy nieluet kaphassanak.

Az istrasa meg jelentötte vala, Hog' Feiervari Bek
nepe kin volna, Vmmagais itkin velük küllagna, Ha
valami martalekot kaphatna.

Kiki mind az Török vtan indula, Vitez Turi Giör-
gis el oda iuta, Szakadozot szazloia vele vala, Az Tör-
ököt meg renttentötte vala.

Sereg elöt mikoron ütöt latak, Mindgiarast ü ma-
gokat fütüni adak, De az adot ottis igen meg adak,
Mert az Beket eleuendön meg fogak.

Vigan hoza Turi Giörgi az Kiralynak, V somze-
giat mint kegielmes vranak, Feiervari Beketada Czia
szarnak, Meg köszöne Kiraly hiu szolgálaiának.

Im nem regen nagy ember segöttöttel, Az en vég
hazamba kit czeleköttel, De ha soka elhetök szeren-
cziedel, Nem lezen ez ky vetue en szüemből.

De leg vezteg vari idöt edes hiuem, Mert im mo-
stan etöttem ellensegem, Elöber kel aszokkal samot
vetném, Hiü szolgálodat el nem feleitöm.

Tudom mikor kel tegedet meg latnom, Kegiel-
messegemet hozzad mutatnom, Hidgiat bizoni soha el
nem feleitem, Vitezzi feied meg aiandekozom.

Addig

11
Addig arrani lanczomat neked adom, Örök aian-
dekül neked mutatom, Ellenlegimert viseld azt aka-
rom, Minden kegielmessegemet aianlom.

Ninöz enneköm töb Turi Giörg te naladnal, Szüksé-
gembe sok heliekön forgottal, Es mindenüt io szeren-
czieuel iartal, Mint hiü szolga enneköm vög szolgaltal.

Ezön közbe Török Czašar nagy hada, Io Zrinire
Sziget varat ra szalla, Eiel napal vitara ostromlata,
Mind addig mig hatalmaba nem haita.

Az var alat Czašar hog' meg holt vala, Es immar
Sziget pogan kezbe vala, Beglerbek rablani bocziator
vala, Nag' sok pogant kinek szama nem vala.

Ezök az szalatagot el egetek, Es az nepet kegietle-
nül kergetek, Kiket kaphatanak mind el emelek, Sze-
genidket örök rabsagra viuek.

Iollehet az rablo Török sok vala, Kik az földet i-
gen pusztittiak vala, Az egez tartomant egetik vala,
Sok vr azt im cziak tauul nelsi vala.

De akkoris nem keueset szolgala, Vitez Török Fe-
renczel el indula, Nagy szüve szakadua az sok rablora,
Elerköszek es velök szembe szalla.

Semmi tartozast ü dolgaba nem ten, Bator szüel
velek nagy viadalt ten, Az Vr Isten ortis olli kegiel-
mes len, Hog' ellenegin giöszödelmet ven.

Io czioport rabor poganok el vesztenek, Vitez Tör-
ök Ferenczrul veretenek, Kinaz töb Törökök meg
iedenek, Es az vtan ük el cziöndesödödenek.

B ij

De

12 De ha akkor el nem keszultek volna, Az rablokbat
es meg nem vertek volna, Tudgia Isten mig be sa-
gultak volna, Kegidlenul ez niomorult Országba.

En nem vagiok elek hogy meg mondhasam, Vi-
rezseget hogy elő samlalhassam, Cziak az harmad re-
zeris meg irhassam, Az halgatoknak eleibe arhassam.

De az idő az meniere engette, Es az Vristen az mi-
uel szerete, Es szent Lölke által mire vezerte, Legidn
aldot az ű szent akarattia.

Ezt iol tudgia sok iambor vitez ember, Az kik i-
smertek ki volt az az ember, Kit sifator sok iambor
vitez ember, Es ohaittia minden rőndbeli ember.

Az feiedelmnek meg irtak vala, Az felseg sifatlan
nem tūrte vala, Az viteznek halalat sanna vala, Es
siuebe igen kesfergi vala.

Nem kerlém hog űkenczienek egy reszet, Erte nem
atta volna az vitezert, Meg valtotta volna vitez
feiet, Meg halni nem hatta volna ű testet.

De az vitezlő dolog igy engette, Hizem az Vr I-
stenis vg akarta, Azert neki cziak halat adgiunk raica.
Az mint hozzank vagion io akarattia.

F I N I S.

M. ACADEMIA
KÖNYVTÁRA

AZ VITEZ TURI
GIÖRGI HALALA-
ROL ...

DEBRECEN, É. NY. N. 6 lev.

SzK I. 339.

Lh.: MTAK - RM I. 4° 208.

FINIS
VICI